

AL JUTJAT

JAUME GASSÓ i ESPINA, Procurador del Tribunals i dels senyors **JORDI MARSAL i ÀLVAREZ**, i **FRANCESC ABAD ESTEVE**, segons s'acredita mitjançant els poders per a plets que s'acompanyen per original a la present demanda, amb devolució de l'original, amb l'assistència lletrada del Sr. Ramon Estebe i Blanch, col·legiat número 18005 de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, davant del jutjat comparec i com millor procedeixi en Dret, **DIC:**

Que, mitjançant el present escrit interposo **DEMANDA DE JUDICI ORDINARI DE TUTELA CIVIL DEL DRETS FONAMENTALS**, contra la **UNIÓ D'ASSOCIACIONS EUROPEES DE FUTBOL, UEFA** segons les sigles en llengua anglesa (Union of European Football Associations).

El representant de la UEFA a Espanya és la Real Federación Española de Futbol, segons recull l'article 4, lletra C) dels seus Estatuts, que estableixen que ostenta la representació de la UEFA a Espanya, i que a Catalunya resulta integrada per la Federació Catalana de Futbol (article 6 del Estatuto de la Real Federación Española de Futbol. I article 1.3 de l'Estatut de la Federació Catalana de Futbol).

A la vista de l'anterior interessem l'emplaçament al domicili de la Federació Catalana de Futbol, al carrer Sicília 93-97, primera planta de Barcelona, i subsidiàriament al de la Real Federación Espanyola de Futbol, al carrer Ramón i Cajal, s/n, "Ciudad del Futbol Español" de Las Rozas, (Madrid).

La present demanda es basa en els següents

F E T S

PRIMER.- DELS ACTORS.

Als efectes d'enquadrar el perfil dels actors amb relació a la tutela judicial que es sol·licita hem de dir en primer lloc que els actors, tots ells de nacionalitat espanyola i veïnatge civil català, són, a més, socis del FC Barcelona, entitat esportiva domiciliada a Barcelona, carrer d'Arístides Maillol s/n.

El FC Barcelona, és com dèiem, una associació esportiva catalana, sense ànim de lucre constituïda el 29 de novembre de 1899 (article 1 dels seus Estatuts), que te com a finalitats principals el foment, pràctica, difusió i exhibició del futbol – entre d'altres- (article 4, apartat primer), i complementàriament la promoció i participació en les activitats socials, solidaries, culturals, artístiques, científiques o recreatives adients i necessàries per mantenir la representativitat i la projecció pública de que gaudeix el Club a Catalunya i arreu del món, fruit d'una tradició permanent de fidelitat i serveis als socis, ciutadans i a Catalunya (article 4, apartat segon).Aquesta dimensió solidària, cívica i social del Club a Catalunya i arreu del mon s'impulsa mitjançant la Fundació del FC Barcelona (article 4, apartat 3, lletra e).

El socis del FC Barcelona tenen com a drets inherents a la seva condició la de veure respectat el dret a la seva dignitat (article 10.9), i a assistir als esdeveniments esportius de competicions oficials no organitzats pel Club (article 10.5), drets que s'han d'exercir amb la dignitat i el respecte que mereixen la imatge i el bon nom i la projecció pública de l'Entitat, i pel que fa als drets de participació en les activitats del Club i als de lliure expressió i manifestació, amb respecte a l'honor, dignitat i intimitat que mereixen els altres socis o persones vinculades al Club (article 11.2).

Igualment formen part de les obligacions dels socis del FC Barcelona, i per tant dels meus principals, la de contribuir al sosteniment de les càrregues econòmiques (article 11.3), i atendre puntualment les obligacions econòmiques de qualsevol mena (article 11.5).

Val a dir, igualment, que els Estatuts del Club preveuen com a sanció molt greu (article 74, lletrat m) la introducció o exhibició, en les instal·lacions o recintes del Club, o en aquells recintes on un equip del Club disputi un partit, de pancartes, símbols o emblemes que pel seu contingut o per les circumstàncies en les que s'exhibeixin o utilitzin, puguin ser considerades com un acte que inciti, fomenti o ajudi als comportaments violents, sexistes, xenòfobs o racistes, o de manifest menyspreu a qualsevol persona.

Per altre banda, i tal i com hem dit al inici del present ordinal, els actors, són, tots, de nacionalitat espanyola, de veïnatge civil català, i per tant emparats pels drets fonamentals amb rang constitucional que estableix la Constitució Espanyola segons desenvoluparem més endavant quan s'analitzin les normes de Dret positiu d'aplicació al present cas a l'apartat reservat als Fonament de Dret de la present demanda.

S'acompanya assenyalats de **DOCUMENTS NUMEROS Ú a TRES**, acreditació de la condició de socis dels actors, així com còpia dels Estatuts del FC Barcelona, en la part suficient i referida en el present ordinal.

SEGON.- DE L'ACTUACIÓ DE LA DEMANDADA SOTMESA A TUTELA JUDICIAL.

El passat 29 de setembre de 2015 es va disputar al Camp Nou del FC Barcelona el partit, en competició organitzada per la demandada anomenada UEFA Champions League 2015/2016, entre els equips del FC Barcelona i el Bayer 04 Leverkusen d'Alemanya.

Com a conseqüència d'aquell partit celebrat a la ciutat de Barcelona es va incoar expedient disciplinari per part de l'UEFA contra el FC Barcelona, que va desembocar en la Resolució de data 15 d'octubre de 2015, seguida en el expedient 28736-UCL-2015/16, mitjançant la qual s'imposava al FC Barcelona la multa de 40.000 euros, pels següents incidents:

"Conducta impròpia de seguidors (càntics i banderoles il·lícites) " Article 16.2 del Reglament Disciplinari de la UEFA.

S'acompanya assenyalats de **DOCUMENT NUMERO QUATRE**, la referida resolució.

L'article 16.2 del Reglament Disciplinari de la UEFA te el següent redactat:

Article 16 - Order and security at UEFA competition matches

1 " ..."

2 However, all associations and clubs are liable for the following inappropriate behaviour on the part of their supporters and may be subject to disciplinary measures and directives even if they can prove the absence of any negligence in relation to the organisation of the match:

- a) the invasion or attempted invasion of the field of play;
- b) the throwing of objects;
- c) the lighting of fireworks or any other objects;
- d) the use of laser pointers or similar electronic devices;
- e) the use of gestures, words, objects or any other means to transmit any message that is not fit for a sports event, particularly messages that are of a political, ideological, religious, offensive or provocative nature;

- f) acts of damage;
- g) the disruption of national or competition anthems;
- h) any other lack of order or discipline observed inside or around the stadium.

La traducció al català d'aquest article es el següent:

Article 16 - Ordre i seguretat en els partits de competicions de la UEFA

1 " ..."

2.- No obstant això, totes les associacions i els clubs són responsables pels següents comportaments inadequats per part dels seus seguidors i poden ser objecte de mesures i directrius disciplinàries, fins i tot en el cas de poder acreditar que o han incorregut en negligència de cap mena en relació amb l'organització del partit:

- a) La invasió o l'intent d'invasió del terreny de joc.
- b) El llançament d'objectes.
- c) L'encesa de focs artificials o qualsevol altre objecte.
- d) L'ús de punters làser o dispositius similars.
- e) L'ús de gestos, paraules, objectes o qualsevol altre mitjà per transmetre qualsevol missatge que no és apte per a un esdeveniment esportiu, en particular els missatges que són de caràcter polític, ideològic, religiós, ofensiu o provocatiu;
- f) Actuacions que comportin danys.
- g) La interrupció dels himnes nacionals o de la competició.
- h) Qualsevol altra falta d'ordre o disciplina observada a l'interior o al voltant de l'estadi.

Entenem que la sanció, tot i que no es diu en la resolució de la UEFA, ho es per aplicació de l'apartat e) de l'article 16, que hem ressaltat en la seva redacció anglesa i la traducció al català que hem incorporat.

Els càntics a que fa referència la sanció es refereixen – hem de suposar- a càntics d'independència, habituals en els darrers anys al Camp del FC Barcelona a l'arribar el minut 17, 14 segons tant de la primera part com de la segona. I pel que fa a les banderoles que la demandada qualifica de "il·líci", es refereix a la exhibició de les anomenades banderes estelades, també habituals en els darrers decennis en el camp del Barça, i presents a tota la ciutat i país.

La sanció amb la qual aquest organisme privat castiga al FC Barcelona, amb la important suma de 40.000 euros, per càntics i exhibició de banderes que no son il·legals en territori espanyol, atenta als drets fonamentals que els actors tenen reconeguts pel seu origen en la Constitució Espanyola, en tant que coarta el seu dret d'expressió sota la imposició de multes sancionadores que els afecten directament en tant que socis del Club sancionat i del qual tenen la obligació de contribuir al sosteniment de les càrregues econòmiques del Club.

Obrim i tanquem un petit parèntesi per dir que més enllà que el fet sancionable -al nostre entendre - no pot ser sancionat, imposar el pagament de 40.000 euros per la exhibició de banderes protegides o "legals" i realitzar els càntics esmentants- com veurem més endavant per dir-ho ras i curt, sembla un despropòsit de proporcions inversemblants.

Per altre banda val a dir que no consta cap expedient obert, ni cap altre diligència informativa, per part de les forces d'ordre públic present al Camp Nou aquell dia, que facin referència a un comportament o conducta impròpia per part del públic assistent al partit, de conformitat al previst en el nostre ordenament jurídic i als Estatuts del Club, circumstància que acredita que la sanció únicament es pot referir als fets que hem expressat.

En aquest sentit, cal dir també que per part de l'avui actor Jordi Marsal Àlvarez, i de conformitat amb el que preveu l'article 52 del Reglament de Disciplina de la UEFA, es va interessar d'aquest organisme i dins del termini previst en la esmentada reglamentació, que es motivés la sanció. A data d'avui no s'ha rebut encara cap resposta, tot i que resulta públic i notori que el motiu de la sanció està en els fets que denunciem. En tot cas un cop rebuda la motivació interessada de la UEFA, l'acompanyarem a les actuacions per la via de l'article 270.1.1 LEC.

Acompanyem assenyalat de **DOCUMENTS NUMEROS CINQ i SIS**, còpia de l'escrit presentat a la UEFA pel Sr. Marsal Àlvarez i la seva traducció al català, respectivament.

En qualsevol cas no posem en qüestió, ni a debat judicial, el reglament disciplinari de la entitat demandada, perquè entenem que aquest Tribunal al que ens dirigim no resulta competent per anular o entrar a examinar aquest reglament. Ni tant sols la interpretació que en aquesta ocasió s'ha fet de la reglamentació UEFA, perquè també entenem que això queda fora de la competència jurisdiccional dels tribunals espanyols.

El que posem en qüestió, el que posem sobre la taula del Jutge i sobre el que demanem empara, es sobre el fet que un reglament disciplinari d'una determinada entitat privada, o la interpretació que es faci dels òrgans disciplinaris d'aquesta institució pugui coartar, afectar o condicionar mitjançant la imposició de sancions l'exercici de drets fonamentals reconeguts en la Constitució Espanyola, de plena aplicació a la ciutat de Barcelona, en qualsevol indret, i amb independència de quines siguin les normes de caràcter intern o de disciplina de l'organitzador d'un determinat esdeveniment. En qualsevol cas aquets reglament, o la seva interpretació, no pot anar contra aquests drets reconeguts per la Constitució Espanyola i en el seu territori d'aplicació.

TERCER.- SOBRE EL FET OBJECTE DE SANCIO DE LA DEMANDADA. EXHIBICIO DE BANDEROLES I CÀNTICS.

Avancem que aquesta demanda no tracta de defensar una determinada idea política o ideològica, ni la bondat o no de qualsevol posicionament social. El tema que posem sobre la taula del Jutge cridat a decidir i que posem sota tutela judicial, te a veure amb el dret d'expressió, amb drets fonamentals protegits a la Constitució Espanyola i amb normes d'aplicació de dret positiu aplicables necessàriament en el territori d'aquest òrgan jurisdiccional al que ens dirigim, com es el camp del FC Barcelona. En aquesta ubicació concreta, per sobre de la normativa interna d'una entitat privada, han d'imperar les normes de dret públic que reconeixen drets fonamentals alguns dels quals han costat anys i penes de molts tipus poder recuperar.

Es possible que la realitat immediata de la UEFA, ubicada a Nyon (Suïssa), i sotmesa al dret d'aquell país quedi lluny dels sacrificis que s'han viscut en el nostre per poder recuperar els drets que donen peu als comportaments que avui sanciona la demandada, per un tema de llunyania i desconeixement. I per aquesta mateixa raó, i potser amb l'esperança de fer entendre a la demandada la importància social d'aquesta realitat que sanciona, i amb la esperança, també, d'evitar el procediment, o potser pel simple fet que ningú els hi ha explicat què significa allò que sanciona, volem exposar, encara que sigui de manera breu i sintetitzada, la realitat que està sancionant, amb el compromís de ampliar aquesta informació gustosament si així se'ns requereix d'advers.

Els motius pels quals determinades persones son sòcies o seguidores del FC Barcelona es molt ampli i la casuística escapa, i molt, a la present demanda. Però val a dir que entre aquests motius està ben present en el ideari col·lectiu d'una part importantíssima de la massa social que la pertinença a aquest club es paral·lela al compromís que el mateix Club ha mantingut històricament, i manté, amb la societat catalana, més enllà de la estricta activitat esportiva.

El dret a poder expressar en llibertat determinats sentiments i anhels ve de lluny en un ampli sector de la gent que segueix al FC Barcelona, i clava les seves arrels històriques en el segle XX, segle especialment convuls en el nostre país, on un dels pocs canals d'expressió ha estat precisament a la vora del Club, com a aglutinador de las defensa de la llengua, la cultura i el sentiment catalanista. Aquest Club va adoptar la llengua catalana per redactar els estatuts quan el català ni tant sols era oficial, i no ho era oficial perquè la llei ho prohibia, no perquè no fos una llengua viva en aquella societat.

Posteriorment el Club es va adherir a les peticions d'un Estatut d'Autonomia que reivindicaven amplis sectors de la societat, adhesions que van costar sancions en èpoques de dictadures militars com ara el tancament del seu camp, o inclús veure assassinat per qüestions ideològiques un president de l'entitat, el President Sunyol l'any 1936, president que tenia com a lema "esport i ciutadania

El Club ha patit en altres èpoques la mutilació del seu escut, o el canvi de nom per adaptar-lo a altres idiomes. I amb tot, com la realitat es més tossuda que les armes, i aquesta es una societat tossuda, el Club se n'ha sortit sempre que ha defensat de manera pacífica, però alhora clara i desacomplexada les llibertats, el respecte i la dignitat de la societat que el va veure néixer i créixer, defensa que sempre ha passat per la manca absoluta de violència en els seus postulats i en la consecució dels seus fins, com per altre banda no podria ser d'altre manera tractant-se d'un club esportiu.

Efectivament la resposta sempre ha estat la via de *l'esport i la ciutadania*, entesa com a vinculació a la societat, societat que no es circumscriu únicament a la catalana sinó també a la societat espanyola, convertint-se en un referent democràtic a la Espanya post franquista.

I aquesta manera d'entendre i participar el FC Barcelona, de la seva realitat més immediata no acaba en la societat catalana o espanyola, sinó que també traspassa fronteres amb projectes com Unicef, prou conegut avui dia, i que acredita un cop més aquest compromís del Club amb la implicació de diferents iniciatives socials, culturals, a més de la pròpiament esportiva, totes amb fort caràcter de solidaritat i compromís amb les llibertats i la democràcia.

I dins de tot aquest context, no s'entén a un país que ha viscut una de les dictadures més agressives i llargues dels últims temps a tot el planeta, que es negui un dret tant elemental, com dèiem abans, com es el d'expressió, pacífica i respectuosa, dret que per altre banda tants esforços i patiments va costar retornar.

En tot cas, el fenomen de la reivindicació social que uneix el vell lema de "ciutadania i esport", no es nou, ni tampoc desconegut per la demandada. Les banderes estelades fa dècades que onegen al Camp Nou en partits organitzats per la UEFA, sense haver rebut, mai fins ara, cap comentari, ni molt menys una sanció.

Es obvi que la demandada no te capacitat per sancionar comportaments que afecten de ple l'exercici de drets fonamentals – que es la pedra angular de la present demanda –, però més enllà d'això, val a dir que el fet de no haver sancionat aquests mateixos comportaments durant dècades acredita la absoluta normalitat del comportament que avui es sanciona, al que s'ha d'afegir que la sanció de la UEFA atenta la nomenada doctrina dels actes propis, fonamentada a la llum de l'article 7 del Codi Civil, que examinarem en els Fonaments de Dret de la present demanda, i que en qualsevol cas prohibeix que l'acceptació d'una declaració de voluntat de caràcter tàcit perllongada en el temps durant decennis impossibilita adoptar la contrària, precisament perquè cal protegir la confiança d'uns comportaments generats en el temps per una banda, i per l'altre perquè les regles de la bona fe imposa un deure mínim de coherència en el comportament i limita l'exercici dels drets (en aquets cas a sancionar).

I en aquest sentit hem de dir que la pròpia UEFA per promocionar el proper partit de la competició que ha d'enfrontar al Camp Nou el proper 24 de novembre, els equips del FC Barcelona i la Roma, ha dissenyat un vídeo de promoció on apareixen imatges d'una immensa bandera estelada, rodejada de moltes altres banderes estelades (en concret al segon 23 del cd), material gràfic que acompanyem assenyalat de **DOCUMENT NUMERO SET**. Per tant no es ja que en el passat no s'hagi actuat mai per la exhibició d'aquest símbols, sinó que inclús després d'haver sancionat per aquesta exhibició per primera vegada, al cap de poques setmanes es la pròpia demandada la que exhibeix per televisió aquest mateixos símbols per promocionar un partit de la competició que organitza. En que quedem? Es multable, però alhora serveix per promocionar partits? Que pretenen amb aquest comportament? Desconcertar al soci i al seguidor? Anar sumant multes? O es una mostra més de la frivolitat amb la que la UEFA tracta aquest assumpte?. En qualsevol cas aquest comportament atenta de manera clara la teoria conforme ningú pot anar contra els seus propis actes, i als principis més elementals de la bona fe que ha d'imperar qualsevol relació humana.

Finalment per acabar aquest insuficient resum de la sociologia del FC Barcelona, que entronca amb el que es objecte de la sanció que motiva la present demanda, acabarem per dir que el Club es pot definir, i es defineix, com una entitat catalana, que defensa una Catalunya integradora, multicultural, justa, solidaria i universal, com ho acredita l'origen dels seus socis, o l'origen dels seus fundadors, amb un marcat compromís social, i decididament partidari del sistema democràtic, com a eixos primers i bàsics del Club. La democràcia es un valor que es troba íntimament lligat al ideari col·lectiu del Club - no es casualitat que avui dia sigui un dels pocs clubs que es regeixen per aquest sistema -, sistema pel qual ha lluitat i patit durant molt anys i que garanteix drets fonamentals com els que avui ataca la decisió sancionadora de la demandada.

QUART.- REPERCUSSIÓ LEGAL EN EL NOSTRE DRET POSSITIU PER LA EXHIBICIO DE ESTELADES I CANTICS D'INDEPENDÈNCIA. EXTENSIO DE L'EXERCICI DEL DRET DINS DEL CAMP NOU EN PARTITS JUGATS PEL FC BARCELONA.

Es un fet conegut i notori des de fa dècades que al Camp Nou, i en partits disputats pel propietari del camp, el FC Barcelona, onegen banderes estelades juntament amb d'altres. I es igualment conegut i notori des de fa alguns anys que al minuts 17, 14 segons de la primera i segona part, un considerable número de socis i seguidors fan càntics a favor de la independència de Catalunya fins al punt de ser audibles a tot l'estadi.

Aquest fets que es repeteixen a cada partit, amb una incidència setmanal en els mesos de competició entre els partits de la Lliga Espanyola, Copa del Rei, i Champions League, però també en altres partits com les competicions de la Supercopa d'Espanya, o en partits amistosos com el Trofeu Joan Gamper, es a dir en tots el partits que el primer equip del FC Barcelona juga al seu camp, no

s'ha incoat cap expedient sancionador, ni res que se li assembli per part dels organitzadors de les diferents competicions, tampoc la UEFA, ni per part de cap autoritat ni administració.

Es conegut, per exemple, que la bandera estelada es una bandera reconeguda pel Parlament de Catalunya, mitjançant Resolució del Parlament de data 29 de gener de 2014, que la reconeix com un *símbol que representa l'anhel i una reivindicació democràtica, legítima, legal, i no violenta*, tal i com s'estableix a l'apartat primer de la referida Resolució. I aprofitem per remarcar que en l'apartat segon de la Resolució *es condemnen les manifestacions que enalteixen la violència, el racisme, la xenofòbia i els totalitarismes antidemocràtics. I concretament en el món de l'esport, compartint l'esperit de la Llei de l'Estat 19/2007, contra la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport, llegida segons el seu preàmbul.*

En la mateixa Resolució, en el seus apartats tercer i quart, el Parlament de Catalunya demana al Govern de l'Estat que investigui els cassos en que s'ha impedit la exhibició de la bandera en esdeveniments públics esportius, que representen anhels plenament democràtics i pacífics i en favor de la convivència ciutadana, i es demana garantir que no s'impedeixi als aficionats a exhibir estelades als camps de futbol, i que no siguin sancionats per aquest motiu, amb el compromís de vetllar perquè els ciutadans de Catalunya no siguin pertorbats indegudament en llur exercici del dret de llibertat d'expressió.

S'acompanya assenyalada de **DOCUMENT NÚMERO VUIT**, còpia de la Resolució del Parlament de Catalunya de 29 de gener de 2014.

Per tant, el primer que hem de dir al respecte de la decisió de la UEFA, es que sanciona amb 40.000 euros la exhibició d'unes banderes perfectament legítimes, reconegudes per un Parlament democràtic, que representen un anhel i reivindicació democràtica, legítima, legal i no violenta. I, a més, que el mateix Parlament de Catalunya requereix de les autoritats emanades del sufragi universal que la protegeixin, no la prohibeixin i vetllin per que ningú sigui pertorbat en el seu lliure exercici a la llibertat d'expressió en la seva exhibició.

Doncs be, la UEFA, amb un criteri del tot inadmissible es predisposa per sobre d'un Parlament democràtic que insta a governs i institucions emanades del sufragi universal a protegir aquesta bandera, i sense més justificació condemna la exhibició d'aquets símbol en un partit de futbol obert al públic, jugat a la ciutat de Barcelona, contra un equip alemany. La decisió, certament deixa perplex. Qui es la UEFA per sancionar en el nostre territori la exhibició de símbols protegits per un Parlament democràtic?

Hem vist abans que aquesta mateixa Resolució refereix que en la exhibició de banderes estelades ningú *sigui pertorbat en el seu lliure exercici a la llibertat d'expressió*. Perquè, efectivament, el que s'està sancionant per part de la UEFA es la llibertat d'expressió, Dret Fonamental reconegut a la Constitució Espanyola, reconegut en el seu al Títol Primer.

L'article 16 de la Constitució garanteix la llibertat ideològica sense més limitació, en les seves manifestacions, que el manteniment de l'ordre públic, protegit per llei. La sanció de la UEFA que no es basa en cap altercat de l'ordre

públic, sinó únicament en el fet simple de la exhibició, sanciona, i per tant vulnera, condiona l'exercici d'aquest Dret Fonamental de socis i seguidors, amb la imposició d'una multa de la que acaba responen el Club i per tant el soci que te la obligació de contribuir al sosteniment de les càrregues econòmiques (article 11.3 dels Estatuts del Club).

L'article 20 de la Constitució reconeix i protegeix el dret a expressar i difondre lliurement pensaments, idees i opinions mitjançant la paraula o qualsevol mitjà de reproducció. I l'exercici d'aquest dret no pot ser restringit mitjançant cap tipus de censura prèvia, tenint com a únic límit el del respecte als drets reconeguts en el mateix Títol Primer.

L'article 25 de la Constitució estableix que ningú pot ser sancionat per accions que en el moment de produir-se els fets no constitueixin delictes, falta o infracció administrativa, segons la legislació vigent en aquell moment. I es obvi que la sanció de la UEFA vulnera aquest Dret Fonamental, perquè sanciona en territori i a persones protegides per aquest drets reconeguts constitucionalment, prescindint de l'ordenament jurídic d'aplicació, sense que el règim disciplinari intern de la UEFA pugui entendres ni vigent, ni per sobre del nostre ordenament positiu.

La importància a la protecció d'aquests drets en el nostre sistema legal queda pales, també, per la protecció que tant en l'àmbit jurisdiccional com legislatiu es dota. Des d'un punt de vista jurisdiccional l'article 53.1 de la Constitució estableix que els drets i llibertats reconeguts en el Capítol segon del Títol primer vinculen a totes els poders públics. I sols per llei, que en tot cas haurà de respectar el seu contingut essencial, pot ser modificat. I l'apartat segon del mateix article 53 CE estableix que qualsevol ciutadà podrà interessar la tutela de les llibertats i drets reconeguts a la Secció primera del Capítol segon (entre ells els articles 16, 20 i 25 abans referits), davant dels Tribunals ordinaris per un procediment basat en els principis de preferència i sumari – que cal connectar amb l'article 249.1- apartat segon de la Llei d'Enjudiciament Civil-. I des d'un punt de vista legislatiu el desenvolupament normatiu d'aquest drets sols ho pot ser per Llei Orgànica (Article 81.1 CE), quedant prohibida la regulació per Decret-Llei (art. 86.1 CE), i sent d'aplicació per la modificació de la regulació constitucional, la reforma gravada de l'article 168CE.

En definitiva, la UEFA no pot sancionar l'exercici de drets fonamentals reconeguts a la Constitució Espanyola, amb imposició de multes coercitives, que tot i anar destinades a un Club de futbol, acaben per incidir en el patrimoni del seus socis que tenen la obligació de contribuir a les càrregues econòmiques d'aquest Club, i per tant al sancionar coarten, dificulten o graven el lliure exercici de drets fonamentals protegits per la Constitució Espanyola.

El fet que la demandada sigui la organitzadora d'una competició certament popular i de masses, i seguida per espectadors no tant sols a Europa sinó de tot el mon, o el fet que el FC Barcelona es sotmeti a la seva disciplina en la competició, no pot situar aquestes normes privades de competició per sobre de normes de dret positiu, ni pot soterrar normes fonamentals constitucionalment protegides sota els seus reglaments privats de competició.

Fer-ho significa privar en tant que limita, dificulta o coarta aquests drets a ciutadans amb independència que aquests ciutadans també tinguin la condició de socis d'un club esportiu que es sotmet a les seves normes de competició